

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.III.20.180/2025/6.

A felperes: Felperes1

Cím2.

A felperes képviselője: Dr. Presser Zoltán Tibor ügyvéd

cím3

Az alperes: Alperes1

Cím1.

Az alperes képviselője: Dr. Kováts Eszter Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Kováts Eszter

Cím4

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 34.P.20.161/2025/11.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes 12. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 381.000,- (háromszáznyolcvanegyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2007. óta tagja az alperes vadásztársaságnak.

[2] Az alperes 4/2025. (IV. 1.) számú intézőbizottsági határozata szerint „Az elnök megállapítja, hogy a gyűlés 4 igen szavazattal és 1 nem szavazattal megszavazza Felperes1 tagsági jogviszonyának felmondásának kezdeményezését”.

[3] Az alperes 2025. április 4. napján 2025. április 22. napjára közgyűlést hívott össze.

[4] A meghívó 4. napirendi pontjaként szerepelt a felperes tagsági jogviszonya felmondásának megvitatása és eldöntése. A felperes részére küldött meghívó nem tartalmazott a felperes tagsági jogviszonya megszüntetésének okára vonatkozó tájékoztatást.

[5] A közgyűlésen megjelenő felperessel az elnök közölte, hogy magatartásával folyamatosan feszültséget gerjeszt, és ezzel hátráltatja a vadásztársaság napi működését. Ismertette azokat az okokat, amelyek miatt a felperes veszélyezteti az alperes szervezeti életét. Ezek a következők voltak: vadászmeisteri munkája során engedéllyel épített vadászati létesítményt rongált; a 2023. június 17-én a hajnali órákban elejtett egy vaddisznó süldőt, amit a vadőrnek nem jelentett, a tetem nem került be a gödörbe; a gázolásnál nem várta meg a vadórt, hogy intézkedjen, hanem saját fegyverével lőtte le a szarvasbikát; a vadórral kifejezetten rossz viszonyt ápol; a hajnali időszakokban szabálytalan területbejárásokat végeztek a mezőőr társaságában; a 2024. okt.2-án megtartott közgyűlésre késve érkezett, majd intrikus magatartásával zavarta a közgyűlés lefolytatását.

[6] A közgyűlés 5 igen szavazat, 3 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett meghozta az 5/2025. (IV. 22.) számú közgyűlési határozatát, amely rögzíti, hogy „Az elnök megállapítja, hogy a gyűlés 5 igen szavazattal, 3 nem és 1 tartózkodik szavazattal megszavazza Felperes1 tagságának felmondását 30 napos határidővel.”

[7] Az alperes alapszabályának 15. pontja tartalmazza a tagsági viszony felmondására vonatkozó rendelkezéseket. Eszerint aki az előírt vagyoni hozzájárulási vagy tagdíjfizetési kötelezettségének önhibájából három hónapja az ezt követően kiadott – tértivevényes postai küldeménybe foglalt – írásbeli felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belül nem tett eleget, annak tagsági viszonyát az egyesület felmondhatja.

[8] A tagsági viszony felmondására akkor is sor kerülhet, ha az alapszabály a tagságot feltételekhez köti, és a tag nem felel meg ezeknek a feltételeknek, ebben az esetben a vadásztársaság a tagsági jogviszonyt 30 napos határidővel, írásban felmondhatja. A felmondásról a vadásztársaság közgyűlése dönt.

[9] Az alapszabály 17. pontja szerint a tagnak jogszabályt, vagy az egyesület alapszabályát vagy közgyűlési határozatát súlyosan vagy ismételten sértő magatartása esetén a közgyűlés – bármely egyesületi tag vagy egyesületi szerv kezdeményezésére – a taggal szemben kizárási eljárást folytathat le. Az alapszabály a 17. pontja rögzíti a kizárás iránti eljárás részletes szabályait.

[10] A felperes a keresetében az alperes 5/2025. (IV. 22.) számú közgyűlési-, és 4/2025. (IV. 1.) számú intézőbizottsági határozatainak hatályon kívül helyezését kérte. A perköltségre igényt tartott.

[11] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a tagsági jogviszony felmondásának akkor lehet helye, ha a tag nem fizeti a tagdíjat, vagy olyan objektív ok merül fel vele szemben, ami miatt a tagfelvételi feltételeknek már nem felel meg, ezért az egyesületnek a továbbiakban már nem lehet a tagja.

[12] A kizárási eljárást pedig szubjektív körülmény, azaz a tag aktív vagy passzív, és az egyesület szabályait sértő magatartása alapozhatja meg; az egyesület a kizárással a tagságra irányadó szabályok megsértését szankcionálja.

[13] A felperes tekintetében azonban a tagsági feltételek folyamatosan fennállnak, ezért vele szemben a Ptk. 3:69. § alapján az alapszabály 15. pontjában előírt tagsági jogviszony felmondása eljárás nem lett volna megindítható.

[14] A másodlagos felperesi érvelés szerint az intézőbizottsági jegyzőkönyvben feltüntetett ok, miszerint „Személy1 és Felperes1 magatartásával folyamatosan feszültséget gerjeszt, ezzel hátráltatja a vadásztársaság napi működését”; valamint a közgyűlési jegyzőkönyvben felsorolt szabályszegések kizárólag egy fegyelmi eljárás alapját képezhette volna.

[15] A felperes tagsági jogviszonya kizárással való megszüntetésére irányadó, a Ptk. 3:70. §-án és az alapszabály 17. pontján alapuló eljárási rend megsértése miatt azonban a támadott határozatok abban az esetben is súlyosan jogsértők, amennyiben az alperes eljárása a felperes jogviszonyának kizárással való megszüntetését célozta.

[16] A felperes sérelmezte, hogy nem közölték vele, hogy ki, és milyen jogszabályi-, vagy alapszabályi rendelkezés megsértése miatt, milyen bizonyítékok alapján kezdeményezte a kizárást; továbbá nem volt lehetősége sem szóban, sem írásban kifejtetni a védekezését; a határozat nem teljesíti a kizárási határozat formai kellékeit sem.

[17] A felperes e körben az álláspontját akként összegezte, hogy az alapszabály 15. pontja alapján az alperes nem mondhatta fel a tagsági jogviszonyát; az alapszabály 17. pontjában rögzített, kizárási eljárás pedig nem került lefolytatásra.

[18] Harmadlagosan a felperes arra hivatkozott, hogy a közgyűlési meghívó nem felelt meg a Ptk. 3:17.§ (3) bekezdésében foglalt feltételeknek, mivel nem tartalmazta a tagsági jogviszonya felmondásának indokát, ezért a tagság nem alakíthatta ki az álláspontját erről a napirendi pontról. Emellett a meghívó nem tartalmazta a határozatképességhez szükséges információkat sem, aminek azért van jelentősége, mert a tag így szerez tudomást arról, hogy az adott napirendi pont tárgyalásánál figyelembe veszik-e a jelenlétét a határozatképesség megállapításánál, és hogy abban a napirendi pontban rendelkezik-e szavazati joggal.

[19] Negyedlegesen a felperes arra hivatkozott, hogy a szükségesnél kevesebb számú igen szavazat miatt érvénytelen a határozat: ebben a napirendi pontban ugyanis 9 tag adott le szavazatot, akik közül 5 fő szavazott igennel. Ezzel szemben a jelenlévő, szavazásra jogosult 9 tag 50%+1 szavazata, azaz kerekítve 6 db igen szavazat lett volna szükséges a tagsági jogviszony megszüntetéséhez. Utalt arra is a felperes, hogy az alperes jogszabálysértő módon nem indokolta meg, hogy miért zárják ki a felperest a szavazásból, illetve határozatképességnél miért nem vették őt figyelembe.

[20] Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[21] Állítása szerint a felmondásra a Ptk. 3:69. §-nak és az alapszabály 15. pontjának megfelelően került sor.

[22] A Ptk. 3:69. § és 3:70. § értelmezése és elhatárolása körében arra hivatkozott, hogy a kizárási eljárás lefolytatására csak a tag súlyosan, vagy ismételten jogszabályt, alapszabályt vagy közgyűlési határozatot sértő magatartása esetén kerülhet sor.

[23] Abban az esetben azonban, ha a tag – azaz a felperes – kisebb súlyú, kizárást nem megalapozó kötelezettségzegéseket követ el, úgy felmondás útján lehet a tagsági jogviszonyt megszüntetni.

[24] Az egyesületi autonómiából eredően a vadásztársaságnak lehetősége van arra, hogy a tagsági jogviszony létesítésének feltételeként a tagi kötelezettségvállalást és annak folyamatos teljesítését előírja.

[25] A tagsági jogviszonyból eredő kötelezettségek nem teljesítése/elmulasztása olyan előfeltételt szüntet meg, amely alapján a vadásztársasági tagsági jogviszony nem tartható fenn.

[26] Leszögezte az alperes, hogy a felperes által elkövetett, és a közgyűlési jegyzőkönyvben is felsorolt szabálytalanságok alkalmasak arra, hogy a vadásztársaság

hírnevét rontsák és működését negatív irányba befolyásolják, ezáltal veszélyeztessék az egyesület céljainak megvalósulását.

[27] Az alperes álláspontja szerint a támadott intézőbizottsági határozat sem jogszabálysértő.

[28] Ezen határozat az alapszabály 31. pontján alapul, amely kimondja, hogy az intézőbizottság kezdeményezheti a közgyűlésnél a tagsági jogviszony felmondását. Az intézőbizottság ülésén a tagok részvétele nem kötelező, ezért az alperes nem sértett jogszabályt, amikor a felperest ezen ülésre nem hívta meg.

[29] Az alperes a közgyűlési meghívó szabályszerűsége vonatkozásában előadta, hogy - az alapszabály 18. pontjának megfelelően - a meghívó tartalmazta a közgyűlés helyét és idejét, valamint a napirendi pontokat. A meghívónak csak a tagsági jogviszony felmondása tényét, mint napirendi pontot kell megjelölnie, a részletes indokolást a meghívónak nem kell tartalmaznia.

[30] A felperes nem élt a Ptk. 3:72. § (4) bekezdésében biztosított jogával, miszerint a jogi személy (alperes) a tagok kérelmére köteles tájékoztatást adni a közgyűlés napirendjére tűzött ügyekről. A felperes részéről azonban ilyen kérés nem volt.

[31] Az alperes kitért arra, hogy nem sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga sem, ugyanis a közgyűlésen ismertették vele a tagsági jogviszonya felmondásának indokait, és észrevételezési jogot, védekezési lehetőséget biztosítottak számára.

[32] A szavazás szabályszerűsége tekintetében az alperes arra hivatkozott, hogy az alapszabály 19. pontja csak a közgyűlés határozatképességéhez kívánja meg a tagok 50%-ának + 1 főnek a jelenlétét, a határozathozatalhoz viszont egyszerű szótöbbség kell; azaz a 9 szavazónál 5 igen szavazat szükséges.

[33] Utalt arra, hogy az alapszabály 19. és 20. pontja szabályozza, hogy hogy nem szavazhat az a tag, aki egyébként érdekelt; erről külön tájékoztatás nem szükséges.

[34] Az elsőfokú bíróság – a fellebbezéssel támadott ítéletében – az alperes 5/2025. (IV. 22.) számú közgyűlési-, és 4/2025. (IV. 1.) számú intézőbizottsági határozatát hatályon kívül helyezte.

[35] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek 660.000.-forint perköltséget.

[36] Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a támadott határozatok jogszerűségét a keresetlevélben megjelölt jogsértések sorrendjében vizsgálta.

[37] Elsőként abban foglalt állást, hogy a felperes tagsági jogviszonya felmondással történő megszüntetése a jogszabályi és az alapszabályi rendelkezéseknek megfelelt-e.

[38] A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 3:69. § (1), (2) bekezdésének, valamint a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésének felhívásával a törvényszék kifejtette, hogy a Ptk. ezen rendelkezései különbséget tesznek a felmondás és a kizárás, mint a tagsági viszony megszüntetésének módozatai között.

[39] A tagsági jogviszonyt felmondással csak abban az esetben lehet megszüntetni, ha a tag a továbbiakban már nem felel meg a tagsági viszonyt feltételekhez kötő alapszabályi rendelkezéseknek.

[40] Az egyesület az alapszabályában a tagsági viszony létesítését (a taggá válást) feltétel(ek)hez kötheti, amelyek közös jellemzője – ezáltal a felmondás alapjául szolgáló körülmények, lehetséges okok közös jellemzője is – az, hogy kizárólag objektívek lehetnek: vagyis olyanok, amelyek fennállása vagy fenn nem állása megállapítása körében további mérlegelés nem szükséges (Debreceni Ítélőtábla Gf.30.182/2021/6.). Ilyen feltétel lehet – esetlegesen – az is, hogy a tag vadászejeggyel rendelkezzen.

[41] A kizárás ugyanakkor a tagsági viszony megszüntetésének kivételes módja, amely a tag jogsértő, felróható magatartása esetén vele szembeni szankcióként alkalmazható.

[42] A Ptk. azt is előírja, hogy a kizárásra vonatkozó tisztességes eljárást biztosító szabályokat az alapszabályban le kell fektetni. Ennek azért van jelentősége, hogy a tag a tisztességes eljárás keretében előre megismerje azokat a tényeket és körülményeket, bizonyítékokat, amelyekkel szemben védekeznie kell, és ezáltal lehetősége legyen az álláspontja kifejtésére és a bizonyítékai előterjesztésére, valamint esetlegesen a jogorvoslati joga gyakorlására.

[43] A kizárás, mint szankció alkalmazására csak az alapszabályban és a jogszabályban írt feltételeknek megfelelően lefolytatott fegyelmi eljárás keretében kerülhet sor.

[44] A kifejtettek alapján tehát mind a kizárás, mind a felmondás a tagsági jogviszony megszűnését eredményezi, azonban a felmondás esetén a közgyűlésnek azt kell vizsgálnia, hogy a taggá válás objektív feltételei fennállnak-e, míg a fegyelmi eljárásban a vadásztársaság a tag felróható magatartását mérlegeli és szankcionálja.

[45] A fentiekből következően tehát alaptalan az alperes azon érvelése, hogy a kizárási eljárás lefolytatására akkor kerülhet sor, ha a tag súlyosan vagy ismétlően jogszabályt, alapszabályt vagy közgyűlési határozatot sértő magatartást tanúsít, míg a kisebb súlyú kötelezettségzegések esetén felmondásnak van helye.

[46] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes jogszabálysértő módon szüntette meg a felperes tagsági jogviszonyát, mivel a felmondás feltételei nem álltak fenn.

[47] Tekintettel arra, hogy a bíróság az elsődlegesen megjelölt jogszabálysértés alapján a keresetet alaposnak ítélte, ezért a felperes által felhozott további jogszabálysértések vizsgálata szükségtelenné vált.

[48] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelem elutasítását, és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[49] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mivel a Ptk. 3:69. §-ban foglaltak téves értelmezésével következtetett arra, hogy a tagsági jogviszony felmondással való megszüntetése kizárólag objektív tényeken alapulhat; a Ptk. felhívott rendelkezése ugyanis nem tartalmaz olyan megkülönböztetést, miszerint a felmondás alapjául szolgáló körülmények kizárólag objektívek lehetnek.

[50] Az elsőfokú ítélet - az egyesületi autonómia elvét figyelmen kívül hagyva - a tagsági jogviszony felmondásának lehetőségét kizárólag objektív, mérhető körülményekre szűkítette le.

[51] Az egyesületi autonómiából következően azonban az alapszabályban a tagok közösen rögzíthetik a tagsági jogviszony keletkezésének és megszűnésének feltételeit, e körben az alapszabály, - mint az egyesület belső joga - a tagsági viszony feltételeként magatartási jellegű (pl. együttműködési és közösségvédelmi jellegű) kötelezettséget is előírhat. Amennyiben pedig a tag ennek nem felel meg, úgy a Ptk. 3:69. §-a értelmében ez ugyanúgy alapul szolgálhat a tagsági jogviszony felmondással történő megszüntetéséhez, mint esetlegesen a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása, vagy az érvényes vadászjegy hiánya.

[52] Az alperes érvelése szerint a Ptk-nak - az alapszabályban meghatározott tagi kötelezettségek teljesítésére, valamint az egyesületi célok és az egyesületi tevékenység veszélyeztetése tilalmára vonatkozó - 3:66. §-ából is az következik, hogy a tagsági kötelezettségek között nem csak objektív feltételek (tagdíjfizetés, vadászjegy megléte), hanem szubjektív magatartási (együttműködési) kötelezettségek is szerepelhetnek, amelyek megszegése a tagsági viszony felmondással való megszüntetését eredményezheti.

[53] A Ptk. 3:69. §-ának az alperes általi értelmezése szerint a tagsági jogviszony felmondásának mindazon kötelezettségszegés az alapjául szolgálhat, amelyet az alapszabály tételesen rögzít, amely bizonyítható, és ami a vadásztársaság működését, vagy céljainak megvalósítását veszélyezteti.

[54] Az alperes leszögezte, hogy a jelen ügyben nem volt helye kizárási eljárás lefolytatásának.

[55] A kizárás szankciós jellegű intézkedés, amelyhez garanciális eljárási szabályok kapcsolódnak (védekezési lehetőség, írásbeli indokolás, jogorvoslat). A kizárási eljárás lefolytatására csak súlyos vagy ismételt kötelezettségszegés vagy az egyesület céljait veszélyeztető tagi magatartás esetén kerülhet sor.

[56] A jelen esetben azonban a felperes által tanúsított magatartás a kötelezettségszegés ezen mértékét nem érte el, ugyanakkor a tagság feltételeit, azaz – az alapszabályban rögzített kötelezettségek teljesítését - többször megszegte, amely megalapozza a Ptk. 3:69. § (1) bekezdésében és az alapszabály 15. pontjában szabályozott felmondási jog gyakorlását.

[57] Az alperes érvelése szerint az ítéletben hivatkozott, a Debreceni Ítéltábla Gf.30.182/2021/6. számú döntése éppen az alperesi álláspontot támasztja alá: ugyanis az egyesületi autonómiával összefüggésben azt rögzíti, hogy bármely jogszabálysértő magatartást, amely nem tartozik szabálysértési, vagy büntető eljárási törvények hatálya alá, felmondási indokként akkor lehet figyelembe venni, ha az egyesület alapszabálya erről egyértelműen rendelkezik.

[58] Az egyesületi autonómiából következően tehát az alapszabály a tagsági viszony feltételeként olyan tagi kötelezettségvállalást is előírhat, amely magatartási, együttműködési jellegű kötelezettségekre vonatkozik, és amelyeknek megszegése a Ptk. 3:69. §-a értelmében a felmondási jog gyakorlását vonja maga után.

[59] A jelen esetben az alperes alapszabályának 9. pontja egyértelműen rögzíti a tagsági feltételek között a tagi kötelezettségvállalást, továbbá a 12. pontban a tagi kötelezettségeket is részletesen meghatározza, amelyek között nem csak objektív, hanem magatartási jellegű kötelezettségek is szerepelnek. Az alapszabály 12. c) pontjában foglalt kötelezettség felperes általi megszegése megalapozza a Ptk. 3:69. §-ában és az alapszabály 15. pontjában biztosított felmondási jog gyakorlását.

[60] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes (helyesen az alperes) perköltségben marasztalását indítványozta.

[61] Fenntartotta azon álláspontját, hogy a Ptk. a tagsági jogviszony egyesület részéről történő megszüntetése tekintetében kétféle eljárási rendet szabályoz: az objektív körülményeket vizsgáló és objektív jogkövetkezményt eredményező felmondást, valamint a jogszabályi- és alapszabályi kötelezettségek tag általi megszegésének szankciójaként a kizárást.

[62] A felperes kifejtette, hogy amennyiben az egyesület a tagsági jogviszony megszüntetéséről a létesítő okiratban nem rendelkezik, úgy a Ptk. 3:69. §-a alapján az ott írt feltételekkel a tagsági jogviszony megszüntethető. A Ptk. 3:70. §-a azonban a tisztességes eljárást biztosító alapszabályi rendelkezések hiányában nem alkalmazható.

[63] A Ptk. 3:70. § szerinti tisztességes eljárás garanciáinak az alapszabályban történő rögzítése esetén az egyesület a fegyelmi eljárás részeként szabályozott kizárás

büntetés mellett - a jogsértés súlyához igazodva - a létesítő okiratában további szankciókat is meghatározhat.

[64] A felperes kitért arra, hogy az alperes a korábbi fegyelmi szabályzatát hatályon kívül helyezte, és – az egyéb, kiszabható, differenciált büntetéseket az alapszabályból törölve - bevezette a Ptk. 3:70. § szerinti tag kizárása iránti eljárást, mint egyedüli szankciós eljárást; továbbá rögzítette a tagsági jogviszony felmondását, mint a tagsági feltételek megszűntének esetére szolgáló objektív jogkövetkezményt.

[65] A felperes hangsúlyozta, hogy a jelen esetben az alperes alapszabályának 9. pontja rögzíti a tagsági viszony létesítésének feltételeit, amelyeknek azonban a felperes folyamatosan megfelel, így ennek alapján a tagsági jogviszonya felmondással nem volt megszüntethető.

[66] Ezzel szemben az alapszabály 12. pontjában felsorolt tagsági kötelezettségek nem a tagsági jogviszony létesítésének feltételei, azok csak abban az esetben vonatkoznak az adott személyre, amennyiben már az egyesület tagjává vált.

[67] A 12. pontban foglaltak betartása tehát nem lehet a tagsági jogviszony feltétele (ugyanis az már akkorra megvalósult), hanem az ott előírtak megszegése a tagsági viszony szankciós megszüntetéséhez vezethet a Ptk. 3:70. §-ának és az alapszabály 17. pontjának megfelelően.

[68] A felperes utalt arra, hogy az alperes azzal, hogy - a felmondásra hivatkozással - lényegében a kizárási eljárás garanciális szabályainak alkalmazása nélkül szankciós intézkedésként a felperes jogviszonyát megszüntette, olyan súlyos eljárási hibát vétett, hogy a felmondás indokaként felhozott, további jogszabálysértések/kötelezettségszegések tartalmi vizsgálata okafogyottá vált. Ennek körében szükségtelenné vált annak eldöntése, hogy a felmondás okaként megjelölt, a korábban már a közgyűlés által vizsgált, és fegyelmi eljárás tárgyává tett jogszabálysértések mennyiben alapozhatnák meg - évekkel később - a felperes tagsági jogviszonyának megszüntetését.

[69] A fentieket összegezve a felperes leszögezte, hogy az alapszabály 9. pontjába foglalt, a tagsági jogviszony feltételei megszűnte esetén - objektív jogkövetkezményként - a tagsági viszony felmondással megszüntethető.

[70] Az alapszabály 12. pontjába foglalt kötelezettségek megsértése azonban nem a tagsági jogviszony feltételei hiányát okozzák, hanem a tagsági jogviszony szankciós megszüntetésére adnak alapot, ilyen módon kizárási eljáráshoz vezethetnek.

[71] Az alperes a fenti eljárásokat összekeverte, és olyan súlyos garanciális eljárásjogi hibát vétett, amely az alperesi határozat hatályon kívül helyezését vonta maga után.

[72] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[73] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva, az általa felhívott törvényi rendelkezések (Ptk. 3:69. §, Ptk. 3:70. §.) helyes értelmezésével és az alapszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával adott helyt a kereseti kérelemnek

[74] Az ítéltábla a törvényszék érvelésének szükségtelen ismétlését mellőzve a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[75] Az egyesületi autonómia elvéből kiindulva a vadásztársaság maga határozza meg a létesítő okiratában a taggá válás feltételeit, továbbá maga határozza meg a tagsági jogviszonyból eredő kötelezettségeket, azaz a már taggá vált személyekkel szemben támasztott elvárásokat.

[76] Az elsőfokú bíróság által helytállóan kifejtetteknek megfelelően a taggá válás feltételei objektívek abban az értelemben, hogy az alapító okiratban csak egyértelmű, nem mérlegelhető, és pontosan körülhatárolt ismérvekhez köthető a tagsági jogviszony létesítésének lehetősége (pl. állampolgárság, vadászjegy megléte, vadászterületen földtulajdon).

[77] Az alperes alapszabályának 9. pontja éppen ezeket a feltételeket rögzíti.

[78] Ezen feltételeknek a tagsági jogviszony fennállta alatt is teljesülnie kell, ezért ezek hiánya a Ptk. 3:69. §-a és az alperes alapszabályának 15. pontja értelmében a tagsági jogviszony alperes általi felmondását vonja maga után.

[79] A taggá válás feltételeitől elkülönítendő a már taggá vált személyekkel szemben támasztott követelmények: azaz a tagi kötelezettségek, amelyek között – a fellebbezési érvelésben is hangsúlyozott – magatartási, együttműködési elvárások, mint szubjektív kötelezettségek is előírhatók (pl. a tag nem veszélyeztetheti a vadásztársaság tevékenységét, célkitűzéseit).

[80] Az alperes alapszabályának 12. pontja határozza meg ezen, a taggal szemben támasztott követelményeket.

[81] A tagi kötelezettségeknek a tagsági jogviszony fennállta alatti teljesítése, megvalósulása, vagy megszegése, továbbá a kötelezettségszegés és a mulasztás szankciójaként a kizárás (tagsági viszony megszüntetése) megítélése olyan bizonyítást, mérlegelést igénylő kérdés, amely csak a Ptk. 3:70. §-a szerinti, megfelelő tételes szabályozás, a tisztesség eljárás keretei között vizsgálható.

[82] Az alperes azonban maga is leszögezte, hogy a jelen esetben a felperes tagsági viszonyának megszüntetésére nem kizárási eljárás keretében került sor.

[83] Az ítéltábla kiemeli, hogy az alperesi érvelés összemosza – nem csak a felmondás és a kizárás jogintézményét, hanem azok alkalmazása kiindulópontjait, azaz – a taggá válás feltételeit és a tagtól elvárt kötelezettségeket is, noha ezek nemcsak tartalmukban különböznek el, hanem időbelileg és következményeikben is.

[84] Az alperes a tagi kötelezettségeket (köztük a tagtól elvárt magatartást) tévesen a taggá válás feltételeként kezeli (alapszabály 12.c. pont), figyelmen kívül hagyva a taggá válás feltételei és a tagi kötelezettségek közötti tartalmi különbségeket (a taggá válás feltételei objektívek, míg a tagi kötelezettségek között elvárt magatartás megítélése mérlegelhető); az időbeli eltérést (a taggá válás feltételei a tagsági viszony létesítése előtt vizsgálendő, a tagi kötelezettségek teljesítése pedig a tagsági viszony alatt); továbbá a jogkövetkezménybeli különbségeket (taggá válás feltételei hiánya felmondáshoz, míg a tagi kötelezettségek megszegése kizáráshoz vezethet).

[85] Azon alperesi érvelés, miszerint „kis szabályszegés esetén felmondás, nagy szabályszegés esetén kizárás alkalmazandó” a tagi szabályszegések és mulasztások megítélését – részben – önkényesen kivonja a tisztességes eljárás garanciális szabályai alól.

[86] A felmondás és a kizárás jogkövetkezményeinek alkalmazása tehát nem a tagi kötelezettség megsértésének súlyától, mértékétől, hanem attól függ, hogy az adott szervezetben a taggá válás speciális, objektív feltételei szűnnek-e meg, vagy a tagsági jogviszony fennállása alatti kötelezettségszegés szankciójaként kerül-e sor a tagsági jogviszony megszüntetésére.

[87] Az ítéltábla kitér arra, hogy a Debreceni Ítéltábla hivatkozott Gf.30.182/2021/6. számú döntése ([21] bekezdés) - az elsőfokú bíróság által kifejtetteknek megfelelően - éppen azt támasztja alá, hogy a felmondás alapjául szolgáló körülmények kizárólag objektívek lehetnek, olyanok, amelyeknek fennállása, vagy fenn nem állása megállapítása körében további mérlegelés nem szükséges. A fenti konklúzióknak nem mond ellent a hivatkozott döntés alperesi fellebbezésben kifejtett magyarázata sem.

[88] A Debreceni Ítéltábla felhívott döntésében ugyanis a taggal szemben kiszabott halvédelmi bírság csak abban az esetben alapozhatta volna meg a felmondást, ha a taggá válás feltételei között ez is egyértelműen szerepel. A felhívott döntés lényege tehát az, hogy a taggá válás feltételeként egy „elvárt magatartás”, (azaz a bírságolás hiánya) is megjelölhető, amennyiben annak megfogalmazása objektív, a fennállás vagy fenn nem állás megállapítása körében további mérlegelés nem szükséges.

[89] Az ítéltábla kitér arra, hogy az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozik a Ptk. 3:66. §. (1) (2) bekezdéseire annak alátámasztására, hogy a tagsági kötelezettségek között - amelyek teljesítése az alperes álláspontja szerint a taggá válás feltétele - nem csak objektív feltételek, hanem magatartási (együttműködési) kötelezettségek is szerepelhetnek, amelyek megszegése a tagsági viszony felmondással való megszüntetését eredményezheti.

[90] Az ítéltábla álláspontja szerint a szervezeti tagság vállalása szükségszerűen magában foglalja a leendő tag azon, a későbbiekben realizálódó kötelezettségvállalását, hogy

az adott szervezetre irányadó jogszabályi, alapszabályi kötelezettségeket (köztük az együttműködési, közösségvédelmi, magatartási és viselkedési kötelezettségeket) magára nézve kötelezőnek ismeri el.

[91] Ezek betartása tehát nem a tagi státusz megszerzésének a Ptk. 3:69. §-a értelmében vett, speciális és objektív feltétele, hanem a szervezetben tagsági viszonyal rendelkezőkre általánosan irányadó jogszabályi és alapszabályi kötelezettség (Ptk.3:66.§. (1) bekezdés), amelyek elmulasztásának szankciójaként a kizárási eljárás lefolytatható.

[92] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 386. § (4) bekezdése értelmében – annak helyes indokaira tekintettel – hagyta helyben.

[93] Az alaptalanul fellebbező alperest az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperes javára a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése, és a felperes által csatolt megbízási szerződés alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2026. január 21.

Dr. Maurer Ádám sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Zsitva Ágnes sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró